

ÎNCHEIERE

07 iunie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Sveatoslav Moldovan
Mariana Pitic

examinând, fără înștiințarea participanților la proces, chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Lozan Alexandru,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Lozan Alexandru împotriva Societății pe Acțiuni "Apă-Canal Chișinău" cu privire la obligarea efectuării recalculului pentru consumul volumului de apă potabilă și canalizare, cu excluderea din baza de date a datoriei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 08 iunie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Lozan Alexandru și menținută hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 03 februarie 2016,

c o n s t a t ă :

La 29 iulie 2015, Lozan Alexandru a depus cerere de chemare în judecată împotriva SA "Apă-Canal Chișinău" cu privire la obligarea efectuării recalculului pentru consumul volumului de apă potabilă și canalizare, cu excluderea din baza de date a datoriei.

În motivarea acțiunii reclamantul Lozan Alexandru a indicat că la 13 mai 2015 de către reprezentantul SA "Apă-Canal Chișinău" a fost întocmit Actul privind inspectarea stării tehnice a rețelelor de alimentare cu apă și de canalizare, contoarelor și nivelului de confort de pe adresa mun. Chișinău, str. Alexandru Hajdeu, 88, ap. 6, potrivit căruia s-a constatat că apa de pe adresa dată se furnizează de la 01 mai 2015.

Ulterior, SA "Apă-Canal Chișinău" i-a expediat în adresa lui factura SP nr. 6645058 din 10 iunie 2015, perioada de facturare 28 aprilie 2015 – 10 iunie 2015, din care a aflat de o datoriei inexplicabilă în sumă de 3868,99 lei, deși perioada de referință în care a fost livrată apa potabilă constituie 01 mai 2015 - 28 mai 2015 - 28 de zile calendaristice, fapt constatat de însăși pârâta prin Actul din 13 mai 2015.

Susține că la 15 iunie 2015 a depus la SA "Apă-Canal Chișinău" cererea nr. 20150615-432, prin care a cerut să fie informat asupra motivului apariției în factura SP nr. 6645058 din 10 iunie 2015 a datoriei neidentificate în sumă de 3868,99 lei, precum și să-i fie puse la dispoziție calculele și metodologia aplicată la stabilirea acesteia. Concomitent, a mai solicitat și anularea datoriei enunțate, cu operarea modificărilor de rigoare în baza de date administrată de către pârâtă, însă prin răspunsul nr. 1200/699-20150626 din 29 iunie 2015, a primit refuz.

Invocă că prin răspunsul enunțat însăși pârîta recunoaște faptul că calculul a fost efectuat pentru serviciile de alimentare cu apă în perioada 01 iulie 2012 – 31 decembrie 2014 în baza

prevederilor pct. 2.2.4 din Regulamentul de organizare și funcționare a serviciilor publice de alimentare cu apă și de canalizare din mun. Chișinău, aprobat prin decizia Consiliului mun. Chișinău nr. 5/4 din 25 martie 2008, conform normelor de consum, luând drept bază Actul privind inspectarea stării tehnice a rețelelor de alimentare cu apă și de canalizare, contoarelor și nivelului de confort din 13 mai 2015.

Declară că reieșind din pct. 9.2.4 din Anexa nr. 1 din Regulamentul menționat se obține următorul calcul: $230 \text{ litri/zi} \times 28 \text{ de zile (01 mai 2015-28 mai 2015)} \times 2 \text{ persoane} = 12.880 \text{ litri/lună} = 12,88 \text{ m}^3/\text{lună}$.

Astfel, $12,88 \text{ m}^3/\text{lună} \times 8,06 \text{ lei} = 103,81 \text{ lei}$ și nicidecum calculul efectuat de către pârâta.

Totodată, susține că conform art. 27 alin. (2) din Legea privind serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare nr. 303 din 13 decembrie 2013, serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare se facturează lunar, în baza volumelor determinate conform art. art. 26 și 29, și a tarifelor în vigoare.

Însă, deși pârâta a invocat în răspunsul său o perioadă de calcul mult mai mare (01 iulie 2012 – 31 decembrie 2014), decât cea în care efectiv a fost livrată apa potabilă (01 mai 2015 – 28 mai 2015), totuși în perioada pretinsă nu au fost expediate careva facturi pentru serviciile furnizate, cu indicarea calculelor acestor plăți în aspect evolutiv.

În acest context consideră că pârâta i-a încălcat dreptul lui, în calitate de consumator, prevăzut de art. 6 lit. d) din Legea privind protecția consumatorilor nr. 105 din 13 martie 2003, adică de a-i furniza informații complete, corecte și precise privind serviciile achiziționate.

Mai mult ca atât, potrivit Actului privind inspectarea stării tehnice a rețelelor de alimentare cu apă și de canalizare, contoarelor și nivelului de confort din 13 mai 2015, s-a constatat integritatea sistemelor, țevilor, etc., și cu atât mai mult că, până la 01 mai 2015 a locuit pe o altă adresă, iar în apartamentul situat pe adresa mun. Chișinău, str. Alexandru Hajdeu, 88, ap. 6, au fost efectuate lucrări de reparație capitală, inclusiv al rețelelor de alimentare cu apă și de canalizare.

Distinct de acesta, afirmă reclamantul că la 24 septembrie 2014 a achitat factura SP nr. 6021203 din 09 septembrie 2014 pentru serviciile de alimentare cu apă potabilă și canalizare în sumă de 1342,54 lei, însă pârâta a negat acest document, facturând repetat serviciul pretins, invocând perioada (01 iulie 2012 – 31 decembrie 2014), care include în sine și factura care deja fusese achitată de către el, fără a se face vre-o mențiune în acest sens, sau a efectua vre-un recalcul.

Susține că achitarea facturii SP nr. 6021203 din 09 septembrie 2014, denotă faptul că alte raporturi/restanțe/obiecții, în afară de suma de 1342,54 lei din partea pârâtei la situația din 09 septembrie 2014, nu există, ceea ce servește drept temei de a constata caracterul ilicit al acțiunilor ulterioare ale SA "Apă-Canal Chișinău".

Cu toate acestea, pârâta a mai emis factură SP nr. 6698899 din 08 iulie 2015, în care, din nou, în mod abuziv, majorează datoria inexistentă cu 624,92 lei, fără a determina statutul explicit al acestui calcul, perioada, precum și termenul la care se referă.

Astfel, cere Lozan Alexandru constatarea acțiunilor SA "Apă-Canal Chișinău" ca fiind ilegale prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri referitoare la un drept recunoscut de lege și la procesarea datelor și efectuarea calculelor pentru consumul volumului de apă potabilă și canalizare; obligarea pârâtei să efectueze recalcularea pentru consumul volumului de apă potabilă și canalizare, cu excluderea din baza de date a datoriei pretinse în mărime totală de 4493,91 lei și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 03 februarie 2016, acțiunea a fost respinsă, ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 08 iunie 2016, a fost respins apelul declarat de către Lozan Alexandru și menținută hotărârea Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 03 februarie 2016.

La 14 martie 2017, Lozan Alexandru a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 08 iunie 2016 și hotărârii Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 03 februarie 2016, cu remiterea pricinii spre rejudecare în instanța de apel.

În susținerea recursului Lozan Alexandru a invocat ilegalitatea și netemeinicia hotărârilor instanțelor de judecată ierarhic inferioare, declarând că instanța de apel a examinat superficial prezenta speță, interpretând eronat normele de drept material.

La 25 aprilie 2017, în adresa intimă SA "Apă-Canal Chișinău" a fost expediată copia recursului declarat de către Lozan Alexandru, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

La 05 mai 2017, SA "Apă-Canal Chișinău" a depus referință, solicitând respingerea recursului declarat de către Lozan Alexandru, cu menținerea deciziei Curții de Apel Chișinău din 08 iunie 2016 și hotărârii Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 03 februarie 2016, pe care le consideră legale și întemeiate, invocând că instanțele de judecată ierarhic inferioare au verificat minuțios toate circumstanțele, care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei, dând o apreciere corectă suportului probatoriu al pricinii.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile și obiecțiile expuse în referința depusă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Lozan Alexandru urmează a fi considerat inadmisibil din motiv că este depus cu omiterea termenului de declarare a recursului prevăzut de art. 434 CPC.

În conformitate cu art. 433 lit. b) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434.

Conform art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele cauzei relevă cu certitudine că copia deciziei Curții de Apel Chișinău din 08 iunie 2016 a fost expediată în adresa lui Lozan Alexandru încă la 20 iunie 2016 (f.d. 129), însă nu se atestă date când a fost recepționată de către recurent.

Cu toate acestea, se reține că Lozan Alexandru a fost prezent în cadrul ședinței de judecată a instanței de apel din 11 mai 2016, când s-a anunțat întrerupere pentru ședința următoare de judecată - 08 iunie 2016, unde pe final urmau a fi audiate replicile părților la proces și pronunțat dispozitivul deciziei recurate (f.d. 118).

Astfel, deși Lozan Alexandru la data de 08 iunie 2016 nu s-a prezentat la ședința de judecată a Curții de Apel Chișinău, totuși acesta încă la 11 mai 2016 era la curent de faptul că la data nominalizată supra urma a fi emisă decizia recurată, semnând în acest sens și o recipisă (f.d. 114).

Mai mult ca atât, recurentul nici nu a indicat în recursul său când a făcut cunoștință cu decizia recurată și care a fost motivul omiterii termenului de depunere a cererii de recurs.

În astfel de circumstanțe, recursul declarat de către Lozan Alexandru la 14 martie 2017, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 08 iunie 2016, evident este depus în afara termenului legal prevăzut de art. 434 CPC, adică aproximativ peste 9 luni și 7 zile.

Se reține că termenul-limită de 2 luni prevăzut de art. 434 CPC, este un termen de decădere și nu poate fi restabilit prin prisma prevederilor art. 116 CPC.

În acest context, se atestă cu certitudine că prezentul recurs a fost depus de către Lozan Alexandru în afara termenului prevăzut de lege, acesta fiind unul de decădere și nesusceptibil restabilirii, ceea ce condiționează declararea recursului ca fiind inadmisibil, or, recurentul trebuia să depună diligența necesară de a se informa la timp la ce etapă de examinare se află cererea sa de apel și după caz să facă cunoștință cu decizia Curții de Apel Chișinău din 08 iunie 2016, până la expirarea termenului de atac al acesteia.

Alte argumente invocate în recursul declarat de către Lozan Alexandru nu au relevanță, deoarece nu justifică în nici un mod omiterea termenului de depunere a cererii de recurs și urmează a fi respinse.

Se reiterează că o astfel de soluție este compatibilă cu respectarea standardelor înscrise în Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, având în vedere că prelungirea nejustificată, chiar și cu o singură zi, a termenului pentru exercitarea recursului ar împiedica rămânerea irevocabilă, ca urmare a expirării termenului de atac, a hotărârii judecătorești emise în instanțele de fond și ar leza, în acest mod, principiul securității raporturilor juridice.

În susținerea opiniei enunțate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție invocă și hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului în speța Ponomaryov contra Ucrainei din 03 aprilie 2008, definitivă din 29 septembrie 2008, unde se notează că, deși în speță nu era vorba despre desființarea unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile în urma admiterii unei căi extraordinare de atac în lumina unor circumstanțe nou descoperite, ci de redeschiderea unui proces prin repunerea în termenul de introducere a unei căi ordinare de atac, totuși, reînnoirea acestui termen pentru motive neconvingătoare, reprezintă o soluție care ar putea înfrânge principiul securității raporturilor juridice într-un mod similar cu o cale extraordinară de atac.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că recurentul a depus cererea de recurs cu omiterea evidentă a termenului de declarare a recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că în temeiul art. 433 lit. b) CPC, recursul lui Lozan Alexandru urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 lit. b), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Lozan Alexandru, se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Mariana Pitic